

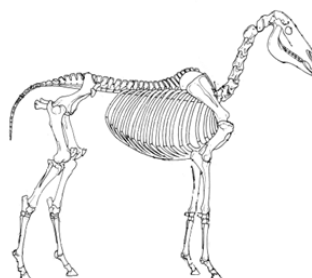
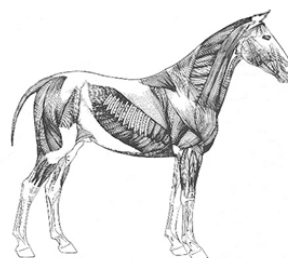

ATG-klinikerna, antibiotika och Blåtunga.

Jubileumsnummer! 25:e utgåvan av ViS-bladet

Meddelandet om att ATG-klinikerna skall säljas, debatten om frisläppandet av antibiotika till mjölkbönder och meddelandet om att Norge blev fritt från blåtunga utan att vaccinera borde få de av landets veterinärer som ännu inte är medlemmar i ViS att fundera på att bli detta. Veterinärkåren måste vakna upp och lära sig att tänka självständigt och inse att det inte alltid går att lita på myndigheter och att dessa, som de flesta andra, först och främst ser till sina egna intressen.

ViS har länge insett och arbetat för att den verksamhet som ATG-klinikerna bedrev inte var sund och att dessa borde säljas ut till privata företagare. ViS vill först och främst säga det initiativ som ATG tog, när man insåg hur lite svenska veterinärer kunde om häst, och som innebar att man erbjöd sig att finansiera specialistutbildning på häst, var bra. Men när man sedan öppnade lågpriskliniker som med hjälp av

statliga spelpengar i hög grad saboterade utvecklingen av en sund marknadssituation för hästveterinärer så spårade det hela ur.

Ur pressmeddelande från den 14 mars i år säger ATG:s ordförande Mats Denninger: "När ATG startade verksamheten på

80-talet var målet att bygga upp en god hästsjukvård i hela landet. Vid denna tid fanns det stor brist på både hästkliniker och hästutbildade veterinärer, framför allt i vissa regioner. Genom att bygga en rikstäckande organisation, som också skulle bromsa prisutvecklingen, garanterades en bra hästsjukvård över hela landet."

Man skriver alltså rent ut att man, trots att man i första meningen säger det då knappt fanns några privata hästveterinärer i landet, såg det som sin uppgift att hindra prisökningar på hästsjukvård d.v.s. att se till så att det inte skulle vara tillåtet för veterinärer att tjäna pengar genom att öppna hästkliniker. Tyvärr är många kollegor inte medvetna om att denna inställning till veterinärer förekommer inom vissa myndigheter och organisationer och är en av grundorsakerna till att vi inte kan få utveckla vårt yrke i en sund

Forts. på sidan 3

- Föreningen Veterinärer i Sverige anser att utvecklingen av Sveriges veterinära verksamhet bäst främjas av sund konkurrens och att tillsynsverksamhet skall utövas av myndigheter som inte bedriver kommersiell verksamhet.

- Föreningen vill också ena alla landets veterinärer i en gemensam yrkesförening som inte är styrd av fackliga eller politiska intressen.

ÅRSMÖTET

Vid årsmötet i Stockholm i mars fick ViS en ny styrelse.

Ordförande blev Lars-Håkan Håkansson, Ulricehamn, vice ordförande Per Josefsson Vesslarp, sekreterare Agneta Johnson, Flackarp, kassör Mikael Fälth, Ljungby och till ledamot utan portfölj invaldes Örjan Ljungvall, Järlåsa, som är den ende helt nye styrelseledamoten. Styrelsesuppleanter blev Per Arvidsson och Christopher Martinsen. Till revisorer valdes Jan Mattsson, Tingsryd och KPMG revisionsbyrå. Valberedningen består av Per Arvidsson, Jimmy Wiederberg samt Hanna Kullin.

Agneta som av sagt sig uppdraget att fortsätta som ordförande förädrades med en glasskål från Kosta-Boda signerad Ulrica Hydman-Vallien. Att vara ordfö-

rande för ViS är ett tufft jobb, kanske ett bland de svåraste uppdrag en veterinär kan ha. Agneta har skött detta på ett utmärkt sätt och visat ett stort

mod trots att många stormar blåst under hennes tid. Som exempel kan nämnas Blåtungecirkusen och grisskandalen. Det fodrar ett stort civilkurage att gå emot hela "lantbruksetablissemang", Jordbruksdepartement, Jordbruksverk, näring och veterinärförbund för att i stället representera en förening som av ideella och förnuftsmissiga skäl stödjer utredningar och annat och som inte faller detta etablissemang i smaken. Tack Agneta för ett väl utfört uppdrag - du har bidragit till att förbättra Veterinärsvrige!

Årsmötet började med en god lunch på

Forts. på sidan 2

Årsmötet..... hotell Clarion Sign vid Norra Bantorget. Som vanligt när ViS är på besök på detta hotell så börjar det brinna någonstans och efter en liten stund så började brandsoldater mingla med konferensgästerna. Denna gång var det en fritös i köket som fick larmet att gå. Efter denna uppiggande incident började programmet med att vi fick lära oss hur man utför "Det goda samtalet". Seniorskonsult Virva Herlitz, Lyttkens & Partners, höll ett intressant föredrag blandat med praktiska övningar om hur man undviker konflikter orsakade av brister i kommunikationen mellan veterinär och djurägare.

Därefter informerade Örjan Ljungvall om VILA-projektet och uppmanade kollegorna att "Vägra-VILA". Avslutningsvis togs en diskussion upp med försäkringsbolaget Sveldand om etik och moral. Mötet beslutade att bilda en arbetsgrupp och fortsätta diskussionerna med Sveldand.

Agneta

Som representant för smådjur utsågs Ulla Björnehammar, för häst utsågs Mikael Fälth.

Mötet avslutades med en spansk supé på trevlig lokal.

Intervju med ViS:s nye ordförande Lars-Håkan Håkansson.

Red: Berätta lite om dig själv och din veterinära bana.

LHH: Jag är född och uppvuxen i Göteborg och Karlstad och gick på gamla "Stutis" i Stockholm mellan åren 1969-1974. Efter examen arbetade jag de första fyra åren med att förkovra mig inom flera olika områden. Mesta tiden ägnades åt att vikariera inom distriktsveterinärorganisationen.

Lars- Håkan

1978 fick jag anställning av dåvarande Lantbruksstyrelsen som regionvikarie i Svenljunga, Södra Älvsborg, en anställning jag hade fram till 1985 då jag fick tjänst som distriktsveterinär i Ulricehamn.

Red: Hur kom du med i ViS?

LHH: I mitten av nittioalet blev det turbulent inom distriktsveterinärorganisationen med en omfattande omorganisation och en toppstyrning som i stort sett inte någon av landets ca 280 distriktsveterinärer kunde acceptera. De flesta ville lämna organisationen och bli egna företagare. Men av olika skäl blev det till slut "bara" ca 120 kollegor som sa upp sig. Hade ett femtiotal till vågat ta steget så hade vi med stor sannolikhet inte haft någon statlig organisation idag. Jag var vid denna tid med och startade något som fick namnet "Halmstadgruppen", en lös sammansättning av "avhoppare", som hade som uppgift att stödja kollegorna och att hjälpa till med starten som egenföretagare med frågor som försäkringar och ekonomi mm. Medlemmarna i dåvarande PVF, privatpraktiserande veterinärers förening i Sveriges Veterinärförbund, började vid samma tidpunkt uppmärksamma att Jordbruksverket hade för avsikt att med hjälp av skattemedel i stor skala börja konkurrera på häst- och smådjursmarknaden. Man insåg också att de i egenskap av företagare, och i vissa fall arbetsgivare åt kollegor, gjorde det omöjligt att vara medlemmar i facket. Detta resulterade

2002 i att PVF och "Halmstadgruppen" slog sig ihop och bildade en gemensam organisation - Veterinärer i Sverige, ViS.

Red: Varför skall man vara medlem i ViS?

LHH: ViS har idag en central roll, genom sitt idoga arbete för en konkurrensneutral arbetsmarknad för alla praktiserande veterinärer, i dagens Sverige. Genom distriktsveterinärorganisationens ohämmade satsning på häst- och smådjursmarknaden, (minst 80 % av dess verksamhet), finansierad till stor del med skattemedel, snedvrider man och slår sönder all sund konkurrens och verksamhet inom veterinärväsendet på ett sätt som är unikt både för Sverige och för andra länder inom EU, förmodligen också för resten av världen. Jordbruksverket driver idag utan jämförelse världens största skattefinansierade organisation för häst- smådjursjukvård. Unikt är väl också att ingen tillåts någon som helst insyn i deras ekonomiska förhållande.

Detta måste ViS ständigt påtala för våra maktavare och för våra kollegor för att kunna åstadkomma en ändring till en sundare och bättre arbetsmarknad för alla.

Detta innebär att alla som delar och stödjer vår syn på förhållandet på den veterinära arbetsmarknaden i Sverige idag skall gå med i ViS och hjälpa oss i vårt arbete för att försöka förbättra situationen för landets alla veterinärer.

ATL..... marknadssituation.

Detta är också en av orsakerna till att den statliga distriktsveterinärorganisationen lever kvar. Man vill ha "kontroll" över veterinärkåren och hindra att stora privata företag styr marknaden. Visserligen är det väl bara en tidsfråga innan distriktsveterinärorganisationen går samma öde till mötes som ATG-klinikerna. Frågan är bara hur länge staten vill lägga ut skattepengar på att finansiera sjukvård åt smådjur och sporthästar. I ett reportage i en lokaltidning från april i år beskrivs hur man på den statliga stationen i Gamleby satsar offensivt och anser sig börja likna en smådjursklinik samt hur man med lyckat resultat opererat en råtta. Detta reportage återfinns på annan plats i ViS-bladet.

Smittskyddsutredningen.

Efter det att den s.k. "Smittskyddsutredningen", eller som den egentligen heter "Folkhälsa - Djurhälsa, Ny ansvarsfördelning mellan stat och näring, SOU 2010:106", presenterades, har den fått kraftig kritik av ledande företrädare för Sveriges Läkarförbund, Veterinärförbundet, Vi konsumenter, Djurskyddet Sverige, LRF, Svenska Djurhälsovården, Svensk Mjolk samt från några politiker från centerpartiet.

I utredningen föreslås att lantbruksnäringen till stora delar ska ta över finansieringen av sjukdomsbekämpningen från samhället och att staten på så sätt förväntas spara 75 miljoner kronor per år. Kritikerna anser att svensk folk- och djurhälsa kan komma att utsättas för risker om utredningen blir verklighet.

ViS har läst hela utredningen, 1831 sidor, och kommit till en annan slutsats än vad de ovan nämnda organisationerna och personerna gjort. ViS anser att det är uppenbart att den verkliga anledningen till kritiken mot utredningen inte huvudsakligen är föranledd av omsorg för folk- och djurhälsa utan att det som vanligt handlar om att man vill värna om de statliga bidragen till lantbruksnäringen.

ViS är övertygat om att det i framtiden går att hitta mer kostnadseffektiva sätt att hantera djursmittor, utan att för den skull rasera den svenska modellen och därigenom kompromissa med Sveriges goda folk- och djurhälsa.

Kloka val i vardagen – seminarium om antibiotikaresistens

Tisdagen den 5 april hölls ett seminarium på Smittskyddsinstitutet (SMI) för att visa vidden av problemet och hur vi som individer kan påverka resistensutvecklingen. Arrangörer var Smittskyddsinstitutet, Socialstyrelsen, Kemikalieinspektionen, Livsmedelsverket, Jordbruksverket och Statens veterinärmedicinska anstalt tillsammans med Riskkollegiet.

Seminariet riktade sig till inbjudna yrkesgrupper som på olika sätt berörs av problemet men också till allmänheten då det filmades av SVT/UR.

Seminariet arrangeras i anslutning till WHO:s världshälsodag den 7 april som i år uppmärksammar antibiotikaresistens.

Medverkade gjorde Johan Carlsson, GD, Smittskyddsinstitutet, Lars-Erik Holm GD, Socialstyrelsen, Otto Cars, Smittskyddsinstitutet, ordförande i Stramarådet, Christina Greko, laborator, Statens veterinärmedicinska anstalt, Sven Ove Hansson, professor i filosofi, Kungliga tekniska högskolan, Roland Möllby, professor i bakteriologi, Karolinska Institutet, Karin Tegmark Wisell, enhetschef, Smittskyddsinstitutet, Anna Nordberg, kemist, Kemikalieinspektionen, Joakim Larsson, forskare inom MistraPharma, Göteborgs universitet, Johan Struwe, överläkare, Smittskyddsinstitutet, Inger Riesenfeld-Örn, utredare, Socialstyrelsen, Ulrika Grönlund Andersson, t.f. laborator, Statens veterinärmedicinska anstalt, Maria Egervärn, mikrobiolog, Livsmedelsverket, Anna Brådenmark, veterinärinspektör, Livsmedelsverket, Kersti Gustafsson, vetenskaplig rådgivare, Kemikalieinspektionen samt Bengt Larsson, smittskyddschef, Jordbruksverket.

*Från Jordbruksverkets hemsida,
2011-04-04*

Jordbruksverkets arbete mot antibiotikaresistens

Seminariet Kloka val i vardagen, som handlar om antibiotikaresistens, arrangerades den 5 april i anslutning till World Health Organisations Världshälsodag som i år uppmärksammar antibiotikaresistens. Diskussionen berörde allt ifrån hygien i vardagen, livsmedelshandtering, sjuk-

vård och djurhållning till användningen av antibiotika samt desinfektionsmedel och andra antibakteriella produkter. Seminariet arrangerades av Jordbruksverket i samarbete med sex andra myndigheter och Riskkollegiet.

Att minska läkemedelsanvändningen inom djurhållningen samt att motverka antibiotikaresistens är två högt prioriterade områden för Jordbruksverket. Förebyggande djurhälsoarbete och samverkan mellan myndigheter inom humanmedicin och veterinärmedicin samt lantbruksnäringen är viktiga pusselbitar i detta arbete.

Sverige har i jämförelse med många andra länder en låg läkemedelsanvändning och mindre problem med antibiotikaresistens bland djur. Samtidigt medför den omfattande rörligheten och handeln en risk för att problemen med antibiotikaresistens kan komma att öka. Samverkan internationellt har stor betydelse liksom samarbete mellan myndigheter och näring i Sverige.

Samverkan mot multiresistens.

Jordbruksverket har ett nära samarbete med Socialstyrelsen, Smittskyddsinstitutet, Statens veterinärmedicinska anstalt, Livsmedelsverket med flera för att motverka spridning av multiresistenta bakterier mellan djur och människor. Ett exempel är ett nytt policydokument som ger rekommendationer för handläggning av den multiresistenta bakterien MRSA hos häst, hund och katt. Under 2011 fortsätter arbetet bland annat med ett samarrangerade seminarier Kloka val i vardagen - seminarium om antibiotikaresistens.

Bättre rutiner för djursjukvård och besök i djurstallar

Ett annat pågående arbete på Jordbruksverket för att motverka spridning av MRSA är att ändra föreskrifterna för att förbättra rutinerna för de djurhållare som bedriver besöksverksamhet där besökare tillåts ha direkt kontakt med djur. Djursjukhus och andra veterinära verksamheter kommer att behöva ha en plan för vårdhygien. Syftet är att minska riskerna för att smitta sprids mellan djur och människor samt att minska risken för att till exempel antibiotikaresistenta bakterier sprids i veterinär verksamhet. Föreskriften kommer även innehålla regler för

hur djur med påvisad MRSA ska hanteras. Redan i dag finns det bland annat krav på att alla som besöker ett djurstall ska kunna tvätta händerna efter kontakt med djuren och att vissa typer av besöksverksamheter ska ha rutiner för att minska riskerna för spridning av smitta mellan djur och människor. Ändringen är en skärpning av nuvarande regelverk och kommer att

för såväl djurskydd som djurhälsa. Projektet pågår under hela 2011 och ska sedan utvärderas. I utvärderingen kommer läkemedelsförbrukningen att vara en viktig del.

– Genom att frigöra tid för veterinärerna att ägna sig åt förebyggande djurhälsoarbete och genom en stark kontroll av läkemedelsanvändningen i besättningarna som ingår i projektet har vi som mål att läkeme-

avses med formuleringen.

Varför jag skriver om det här? Därför att jag i en artikel 29 mars rörande antibiotikaresistens i en bisats nämnde detta projekt i allmänna ordalag och efter det fått upprörda mail från jordbrukssektorn, närmare bestämt från Lotta Zetterlund på Lantbrukarnas Riksförbund och Lotta Ternström-Hofverberg projektledare på Jordbruksverket för nämnda projekt. Knappast förvånande. Men det betyder inte att det där pilotprojektet blir till mer av en bra idé.

Mjölkbönder är mjölkbönder. Företagare vars inkomst kommer från boskap. Mjölkbönder är inte veterinärer. Trots det vill alltså Eskil Erlandsson nu genom ett pilotprojekt studera om det kanske vore en god idé att låta svenska bönder behandla sina kor med antibiotika på egen hand. För det är i princip vad projektet går ut på. Teorin är att om svenska mjölkbönder tillåts behandla sina kor på egen hand skall mer tid frigöras för veterinärer att bedriva förebyggande arbete. Vilket skall skapa friskare boskapsbesättningar. Det vore naturligtvis alldeles lysande om det blev så. Frågan är dock hur en ökad tillgänglighet till antibiotika kommer stimulera svenska mjölkbönder att ägna sig åt förebyggande arbete för friskare boskap. Det verkar ungefär lika intelligent som att försöka få ner alkoholkonsumtionen genom att öka tillgängligheten.

Det tycker dock vare sig Zetterlund eller Ternström-Hofverberg.

Zetterlund skriver så här:

”Ja, man kan fundera över vad som skapar mest rädsla, för mig är det redaktörer som skriver om det som de inte förstår sig på och inte heller tar reda på hur det ligger till innan man går ut och skräms med sina inlägg. Det är just vad Jenny Wennberg gör 29 mars. Att skriva att Sverige för någon månad sedan gav mjölkbönderna rätt att själva ge sina djur penicillin är en ren lögn.”

Nja. Lögn och lögn. Det är ju snarare en alldeles korrekt beskrivning av vad som skett. Det är ju just detta pilotprojektet handlar om.

Men Lotta Zetterberg är, till skillnad från mig, mjölkbonde. Och har därför en annan infallsvinkel än mig som konsument. Tydligen.

Zetterlund fortsätter sedan i sin replik:

omfatta fler kategorier som bedriver någon form av besöksverksamhet samt aktörer inom djursjukvården.

Förebyggande arbete ska minska läkemedel i mjölkbesättningar

Jordbruksverket har nyligen startat ett pilotprojekt där villkorad läkemedelsanvändning prövas för att utveckla djurhälsoarbetet även i mjölkproducerande besättningar. De djurägare som ingår i projektet kommer efter tydliga riktlinjer lära sig att upptäcka vissa symtom och inleda behandling. Det är tydligt avgränsat vilka symtom djurägaren får behandla och vilka läkemedel som får villkoras, och en veterinär ska regelbundet följa upp djurägarens behandlingar. Ett kontinuerligt och dokumenterat förebyggande arbete och ett tätt samarbete med en veterinär är villkor för att få del av villkorad läkemedelsanvändning. På detta sätt vill Jordbruksverket få ökad kontroll över och minska läkemedelsanvändningen, vilket är ett av projektets huvudmål. Det förebyggande arbetet och den insyn som veterinärerna kommer att få i hela besättningen ska ha positiva effekter

delsanvändningen, särskilt när det gäller antibiotika, ska minska, säger Leif Denneberg, veterinärchef på Jordbruksverket.

Eskil Erlandsson och kossorna

Ur Arbetarbladet 2 april 2011

”I en tid när resistensproblemen ökar och vi skulle behöva strama upp djurskyddet vill Eskil Erlandsson släppa efter.”

Så säger veterinären Örjan Ljungvall när han intervjuas i Svenska Dagbladet om pilotprojektet för villkorad läkemedelsanvändning bland mjölkbönder. Och det handlar onekligen om ett mycket märkligt projekt. Syftet är nämligen, eller ja, sägs i alla fall vara, att ”få ökad kontroll över och minska läkemedelsanvändningen”. Hur man tänker försöka uppnå detta? Håll i er nu: genom att låta djurägare ha vissa förstahandspreparat hemma och själva inleda behandling då vissa i förväg bestämda symtom uppträder. Jepp. Minskad användning skall åstadkommas genom att låta mjölkbönder ha ett antibiotikum hemma som de kan sätta in när de upptäcker symptom på sjukdom. För det är vad som

”När det gäller antibiotika- användningen så måste man ibland, likväl som att vi människor blir sjuka och behöver en behandling, även behandla sina djur. Det finns dock ingen som proppar sina djur fulla med antibiotika som Jenny antyder i sitt inlägg, all antibiotika är receptbelagd och måste skrivas ut av veterinär. Varje behandling som kostar ca 3 000–5 000 kronor innebär också en karenstid innan man åter igen kan skicka mjölken till mejeri för att säkerställa att inga antibiotikarester finns med i mjölken. På all mjölk tas ett prov ut i samband med hämtningen ute på gården, så alla kan vara helt lugna att det inte finns några antibiotika rester i mjölken.”

Nej. Och det är ju såklart jättebra att det inte finns antibiotikarester kvar i mjölken. Men det är inte det som avgör om det utvecklas resistens eller inte. Det avgörs av i vilken omfattning vi använder antibiotika. Ju mer antibiotika vi använder, oavsett om det handlar om vård av människor eller boskap, ju större risk för en ökad resistensutveckling.

Vad som gör mig extremt provocerad med Zetterlunds svar på min artikel är att hon underlåter att tala om skälen till varför svenska kor över huvud taget behöver antibiotika. Mjölkkor drabbas nämligen ofta av juverinflammation. Vilket bland annat handlar om produktionsvillkoren.

Lotta Ternström-Hofverberg har även hon hög svansföring i frågan när hon förkunnar att det handlar om ett projekt som utgör ”ett steg i det arbete som utförs för att dämpa resistensutvecklingen”. Men ska vi vara riktigt ärliga handlar det väl faktiskt mer om att göra det enklare för svenska bönder att behandla sina kor mot juverinflammationer. Fast det är klart, sånt får ju knappas Lotta Ternström-Hofverberg betalt för att säga. Som projektledare för ett projekt som riskerar öka antibiotikaanvändningen.

Jenny Wennberg

Skrämmande framtid utan antibiotika

Vad händer den dag då antibiotika inte längre fungerar mot öröninflammationen, lunginflammationen eller infektionen i såret? Svaret är lika enkelt som skrämmande.

Dagens sjukvård är beroende av effektiva antibiotika, också när det

gäller avancerad sjukvård som transplantationer och cancerbehandlingar där infektionsrisken är stor. Innan det fanns antibiotika dog människor ofta i unga år av sjukdomar som vi i dag betraktar som ganska triviala. Därför är den växande antibiotikaresistensen så otäck.

Hotet med antibiotikaresistens uppmärksammas i dag den 7 april av WHO på den årliga Världshälsodagen. På den globala nivån finns oerhördt mycket kvar att göra. I alltför många länder är förskrivningen av antibiotika betydligt mer generös än i Sverige. Dessutom utvecklas det allt för få nya antibiotika. EU har möjligheten att gå före samtidigt som vi arbetar för en ambitiös politik på internationellt plan.

Ju mer antibiotika vi använder, desto fler bakterier riskerar att bli resistent. Det handlar alltså delvis om att minska behovet av antibiotika, men framför allt att inte använda det när det inte är nödvändigt. Detta gäller såväl inom sjukvården som inom djuruppfödningen.

Djuruppfödningen bidrar nämligen också till utvecklande av antibiotikaresistens. Sverige är inget undantag och antibiotikaanvändningen riskerar att öka. För samtidigt som läkare skärper riktlinjerna för förskrivning av antibiotika till barn, underlättar regeringen överanvändning av antibiotika till djur. Genom att låta lantbrukare – och inte veterinärer – ge boskap doser av antibiotika finns en risk att användning ökar i och med att kontrollen minskar. Och med ökad användning är risken stor att också antibiotikaresistensen ökar.

Problemet med överförskrivning av antibiotika till djur är stort inom EU, till exempel i vårt grannland Danmark där man fått kritik för att så många bönder gett antibiotika i förebyggande syfte, trots att det är olagligt. Det behövs en tydlig svensk röst som talar mot överanvändningen och för en striktare kontroll. Men regeringen väljer att härma andra EU-länder och minska kontrollen.

Jag vill i stället se att EU för det första tar fram ordentlig statistik på hur antibiotikaanvändningen ser ut inom djuruppfödningen.

För att kunna hantera problemet är det viktigt att vi får klart för oss hur stort det är och vad vi behöver göra. För det andra borde EU besluta om mål för hur mycket antibiotikaan-

vändningen ska minska de kommande åren inom djuruppfödningen.

Det är oacceptabelt att antibiotikaanvändningen i vissa länder har ökat de senaste åren när vi behöver gå i rakt motsatt riktning. För det tredje borde EU skärpa djurskyddsreglerna. Bättre villkor för djuren medför nämligen friskare djur och mindre behov av antibiotika.

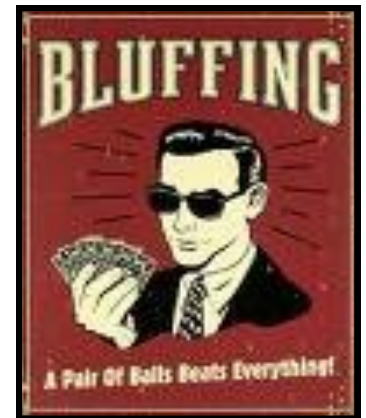
Sverige har länge varit ett föregångsland i arbetet mot antibiotikaresistens. Det ska vi fortsätta vara.

Då duger det inte att minska kontrollen av antibiotikaförskrivningen till djur.

I stället borde regeringen kraftsamla och införa bindande krav på minskad antibiotikaanvändning inom hela EU. Så att vi även i framtiden kan få hjälp av antibiotikan när vi verkligen behöver det.

Åsa Westlund (S)

Europaparlamentariker

ViS kommenterar:

Det är inte utan att man ibland måste beundra Jordbruksverket som så helt utan skrupler och utan att skämmas kan prestera en så förvanskad bild av verkligheten och att dessutom våga delta i ovan nämnda sammankomst med personer som verkligen kämpar för att begränsa möjligheterna för onödig användning av antibiotika. Jordbruksverket påstår alltså att anledningen till att man vill släppa antibiotikan fri till mjölkbönder är att man vill försöka minska användningen av den samma. Detta trots att det är allmänt känt att den verkliga anledningen till VILA-projektet är att jordbruksministern gett jordbruksverket i uppdrag att minska veterinärkostnaderna för mjölkbönderna. Fantastiskt! Det är visserligen inte särskilt troligt att Jordbruksverket, på sam-

• Landsbygdsministern tycker att det skall vara bra förutsättningar för att driva företag på landsbygden och gärna också att en sund konkurrenssituation skall råda.

• Förvaltningsministern Stefan Attefall tycker inte det är lämpligt att bedriva affärsverksamhet i statlig regi.

• Man kunde ju gärna tillagt att inte något av dessa uttalanden gäller den veterinära sektorn.

mankomsten, berättade om detta eller om hur verkligheten ser ut eller om vad projektet villkorad läkemedelsanvändning kommer att innebära.

Tänk om läkarkåren och andra intressenter visste att det i Sverige är så att lekmän, i form av fläskproducenter, i stort har sett obegränsad tillgång till antibiotika av många olika slag, tetracykliner, sulfonamider, trimetoprim, makrolider, penicilliner, aminoglykosider och kinoloner varav flera är ökända inom resistensproblematiken.

ViS befärar att om landets veterinärer fortsätter att aningslöst medverka i lantbruksnäringens och Jordbruksverkets plan för att stödja det svenska lantbruket genom att förse producenterna med "fri antibiotika" så kommer det att innebära att vi om bara några år kommer att vara i samma situation vad avser antibiotikaproblematiken som många länder i Europa redan är i idag. Detta kan dessutom komma att framkalla krav på att det inte längre skall vara tillåtet att behandla djur med antibiotika.

Tyvärr är det så att de flesta av landets veterinärer är för fega för vågta tag i problematiken. Minsta lilla antydning om något som skulle kunna orsaka ökade kostnader för landets animalieproducenter betraktas som högförräderi. ViS är inte på något sätt motståndare till svensk animalieproduktion eller anhängare av någon djurrättsaktivistorganisation men har en helt annan syn på hur man skall kunna sälja svenska livsmedel än vad t.ex. Jordbruksdepartementet, Jordbruksverket, LRF och Sveriges Veterinärförbund tycks ha. Dessa organisationer verkar tyvärr tycka att det räcker med att oavbrutet trumpeta ut att vi har världens bästa djurskyddslag och att sätta lås på djurstallar och pälsfarmer för att hindra insyn. ViS vill i stället att djuren i Sverige skall ha det bra även i verkligheten. Detta kan endast åstadkommas med hjälp av kunniga djurägare i samarbete med högkvalificerade veterinärer som inte förfaller åt att bara skriva ut antibiotika utan som i stället har sådana kunskaper som gör att det går att skapa en lönsam verksamhet utan "fri antibiotika". Vi vet att detta går att åstadkomma. Vår vision är att alla veterinärer, utan att darra på

manschetten, skall kunna ställa sig upp och sanningsenligt kunna säga att allt är frid och fröjd inom svensk animalieproduktion. Det kan vi inte göra idag.

Ja till att sälja fisk med dioxin

Publicerad 9 april 2011 6.30 Uppdaterad 9 april 2011 6.422011-04-09 06:30:00

Regeringen räddar fortsatt försäljning av surströmming, lax och annan fet Östersjöfisk som kan ha för höga dioxinhalter. Bättre information om riskerna med fisken ska säkra att svenskarna inte äter för mycket av den.

– De flesta äter sådan fisk sällan, utan fara. De som riskerar att äta mer än de bör ska informeras bättre, säger landsbygdsminister Eskil Erlandsson.

Både Naturskyddsföreningen och Världsnaturfonden WWF kritiserade beslutet.

"Regeringen vill fortsätta förgifta sin befolkning", säger till exempel Naturskyddsföreningens ordförande Mikael Karlsson i en kommentar.

Livsmedelsverkets toxikolog Rickard Bjerselius konstaterar att "regeringen har vägt in andra faktorer än folkhälsan".

Fiskebranschen var där-emot nöjd.

– Det är som att ha lyckats bestiga svensk matkulturs Mount Everest, säger Ruben Madsen, talesman för surströmmingssalterierna.

Dessa har drivit en intensiv kampanj eftersom de troligen hade fått lägga ner verksamheten om beslutet blivit

annorlunda.

Regeringen beslöt alltså att anta EU-kommisionens erbjudande om fortsatt dispens för fet fisk i Östersjön och de större insjöarna som kan ha för höga dioxinhalter. Detta trots att Livsmedelsverket rekommenderat att Sverige bör rätta sig efter de generella EU-regler som gäller för dioxin i fisk. Beslutet vilar enligt Eskil Erlandsson på tre ben: folkhälsan, miljön och jobben.

Folkhälsan ska tillgodoses med bättre information till dem som riskerar att äta mer än rekommenderat av fisken. Dit hör den norrländska kustbefolkningen, kvinnor i fertil ålder och barn. Miljöaspekten i beslutet innebär att regeringen ska jobba för att utsläppen ska minska mer. Arbetet hittills har gjort att dioxinhalterna redan sjunkit.

Jobben handlar främst om de omkring 400 licensierade kustfiskare som helt eller delvis försörjer sig på fiske av de aktuella sorterna. – Det är en fjärdedel av kåren, och det är viktiga jobb för en levande landsbygd. Dessutom vill vi bevara den svenska traditionen att äta surströmming, säger Eskil Erlandsson. Surströmmingsbranschen lägger in omkring 700 ton Östersjöströmming om året och säsongssysselsätter ett hundratal personer. Var fjärde svensk är surströmmingsätare. Enligt Ruben Madsen kan branschen tänka sig att stötta Livsmedelsverkets nya uppdrag att informera riskgrupper.

– Informationstexter på burkarna är inte alls otänkbara

Ulf Törnberg

Norge fritt for blåtunge

Publisert: 06.04.2011 Sist oppdatert: 06.04.2011

Restriksjonssonen for blåtunge, som har omfattet store deler av Sør-Norge, er nå opphevet. – Det er gledelig at vi drøyt to år etter at fire storfebesetninger på Sørlandet ble

smittet med blåtunge kan fastslå at Norge igjen er fritt for denne dyresjukdommen, sier Kristina Landsverk, tilsynsdirektør i Mattilsynet. Blåtunge er en virusssjukdom som spres med sviknott og angriper drøvtyggere. Sjukdommen har i Europa i de senere år medført omfattende kostnader for næring og samfunn i tillegg til store lidelser for sjuke dyr. Norge er det første landet i EU- og EØS-området som har klart å bli fri for blåtunge uten å vaksinere.

- Veterinærinstituttet anslår i sin risikovurdering at Norge har spart ca 120 millioner kroner ved å ikke vaksinere, forteller Landsverk.

Forskrift av 20. februar 2009 om opprettelse av soner for å bekjempe bluetongue oppheves fra og med 6. april.

Utbredt sykdom

Blåtunge finnes på alle kontinenter. På slutten av 1990 årene ble blåtunge endemisk i en del europeiske middelhavsland. Blåtungeviruset (BTV) har mange ulike varianter. Man kjenner til 24 ulike serotyper. I august 2006 ble sjukdommen for første gang påvist i Holland. Det viste seg å være serotype 8 (BTV8), som til da aldri før var påvist i Europa. I middelhavsområdet er det andre serotyper som dominerer. Siden har denne nye varianten av blåtunge spredt seg til en rekke mellom- og nordeuropeiske land, og i tillegg spredd seg sørover til bl a Frankrike og Spania. Danmark fikk påvist sjukdommen i 2007 og Sverige i 2008.

Påvist i Norge 2009

Sommeren 2008 startet et overvåkingsprogram på blåtunge. I programmet ble det tatt prøver av tankmelk fra melkekubesetninger og blodprøver fra kjøttfebesetninger i Sør-Norge.

- Det var i forbindelse med overvåkingsprogrammet at Veterinærinstituttet påviste blåtungevirus i fire besetninger i Vest- og Aust-Agder i februar og mars 2009, forteller Landsverk.

Referanselaboratoriet for blåtunge, som ligger i Pirbright i Storbritannia, fastslo imidlertid at dyrene med all sannsynlighet hadde blitt smittet i perioden mellom august og oktober i 2008. Den mest sannsynlige smitteveien til Norge var med vindbårne infiserte sviknott fra Danmark.

Ingen dyr i Norge har vist klinisk sykdom.

Omfattende bekjempingstiltak.

Det er gjort et stort arbeid for å utrydde smittestoffet.

Arbeidet har bestått i pålegg av restriksjoner og intensiv testing av mottakelige dyr i de smittede besetningene og i besetninger i deres nærrområde. Risikodyr i de smittede besetningene ble slaktet. Risikodyr var drektige dyr som hadde kalvingstidspunkt før 1. juni 2009, og deres avkom. Fire kuer og to kalver ble slaktet.

- Det viste seg at dette blåtungeviruset (BTV8) kunne overvintre i infisert foster. Det innebar at dersom et drektig dyr ble smittet, ville kalven når den ble født, være i stand til å smitte nye sviknott. Kalven kunne

være infisert, selv om mordyret hadde kvittet seg med infeksjonen, forteller Landsverk.

Det ble videre opprettet restriksjonssoner som omfattet store deler av Sør-Norge, og det ble innført strenge tiltak i forbindelse med flytting av dyr innen og ut fra sone. I tillegg ble besetninger med mottakelige dyr i restriksjonssonen og i de tilgrensende områder i fri sone nøye overvåket. Ingen nye tilfeller med blåtungeviruset er funnet til tross for intensiv overvåkning.

Spart 120 millioner

Blåtunge har medført store kostnader i forbindelse med prøvetaking for å kartlegge og overvåke situasjonen. I tillegg er det lagt ned en stor arbeidsinnsats fra både offentlige myndigheter og næringen for å følge opp restriksjonene.

De største kostnadene i europeisk sammenheng når det gjelder blåtunge er foruten de direkte tapene på grunn av sykdom og død hos dyrene, de store handelshindringene restriksjonssonene medfører da dyr ikke kan flyttes over sonegrensene.

Norge valgte, til forskjell fra EU-landene, inklusive våre naboland, ikke å vaksinere mottakelige dyr. Beslutningen ble tatt på grunnlag av en risikovurdering foretatt av Veterinærinstituttet. Det er anslått at Norge har spart ca kr. 60 millioner pr år i 2009 og 2010 ved å ikke vaksinere. I tillegg til vaksinekostnader ville det medført store kostnader å gjennomføre vaksinerings av et stort antall dyr i restriksjonssonen.

Overvåkingsprogrammet for blåtunge blir redusert i 2011, men Mattilsynet vil fortsatt opprettholde en overvåkning i de samme områdene som ble testet i 2010. Det vil bli tatt ut melkeprøver fra disse områdene, men i færre antall.

Smittepresset fra EU-landene til Norge er sterkt redusert etter den omfattende vaksinerings som er gjennomført i EU. Sverige og Danmark, som også vaksinerte mottakelige dyr i sine restriksjonssoner, har allerede erklært seg frie for blåtunge. Land som er frie har forbud mot vaksinerings, noe som innebærer at det nå igjen er forbudt å vaksinere i disse landene.

- Overvåkning for blåtunge fortsetter i Norge og i EU slik at en eventuell ny smitte vil bli oppdaget raskt. I

tillegg har vi i dag en effektiv vaksine, noe vi ikke hadde da sjukdommen slo til i Mellom-Europa i 2006 og 2007, avslutter Landsverk.

Kontaktperson:

Solfrid Åmdal seksjonssjef, seksjon for landdyr og dyrehelsepersonell. Tel: 51 68 43 57

ViS hade rätt om blåtungan.

Om det mot förmodan finns någon som ännu inte förstått vilket misstag Jordbruksverket och SVA gjorde när de startade massvaccinationerna mot Blåtunga i Sverige så bör man läsa rapporten från Norge där man inte vaccinerade några djur alls. Jordbruksverket har producerat en slutrapport om sin bekämpning av Blåtunga i vilken man rättfärdigar alla sina handlingar och påstår att man sparat miljoner åt statskassan. Till grund för denna pseudovetenskapliga rapport ligger en jämförelse med smittspridningssituationen i Holland. Är det något land man skulle jämföra sig med så är det väl Norge där det är ungefär lika glest mellan besättningarna som i Sverige och som har ett liknande klimat. Det land som troligen är extremast i hela världen när det gäller smittspridningsrisker är just Holland där man har en mycket högre medeltemperatur än i Sverige och otroligt tätt mellan besättningarna.

Hon tar över konkursdrabbat djursjukhus

Publicerad 11 april 2011

Det konkursdrabbade djursjukhuset i Skara lever vidare. Anette Skoog, legitimerad veterinär och fåruppfödare norr om Örebro, tar över som ägare.

Bara några timmar innan konkursförvaltarens tidsfrist löpte ut bestämde sig Anette Skoog för att ta över djursjukhuset i Skara som de senaste sju åren har drivits i stiftelseform.

– Detta är ett beslut som jag har fattat efter noggrann analys. Vi har ett tufft utgångsläge men jag har en plan för hur vi ska klara det, säger hon till Nya Lidköpings-Tidningen.

Anette Skoog, 37, utbildades själv till veterinär i Skara. Hon arbetade där efter i läkemedelsindustrin innan hon för tre år sedan startade fårupp-

födning norr om Örebro tillsammans med sin make. Anette Skoog valdes tidigare i år in i styrelsen för Sveriges Djurbönder.

– Jag har inte för avsikt att vara en frånvarande VD. Jag kommer att vara här för att driva verksamheten, säger Anette Skoog till NLT.

Hur många av de 30-talet anställda som får fortsätta på djursjukhuset meddelas i slutet av veckan.

Göran Berglund

Reporter

Brev till statsministern

Bäste Fredrik Reinfeldt.

Jag heter Lars-Håkan Håkansson och är veterinär i Västra Götaland och medlem i ViS, Veterinärer i Sverige, en organisation för privatpraktiserande veterinärer (www.veterinarer.se).

Återigen hör jag genom massmedia hur dålig djurskyddstillsynen är i landet. Det är nu ungefär ett år sedan jag skrev till Cecilia Widegren av samma anledning, dvs. efter ett reportage i massmedia med bilder

ett hundra miljoner kronor varje år av våra gemensamma skattemedel.

DVO är en organisation som till ca 80 procent sysslar med sjukvård på sporthästar och smådjur i konkurrens med den privata djursjukvårdssektorn, samt försäljning av hund- och kattfoder i konkurrens med fackhandeln, KF, ICA mm. Deras intresse för djurskydd och smittskydd är försumbart och kan så vara, så länge de har sin grundförsörjning tryggad genom skattemedel. Samtidigt saknar Länsstyrelserna, lokal tillsynsmyndighet, medel för en grundläggande tillsyn och anmäld vanvård blir liggande i flera månader. Betänk även att Jordbruksverket är tillsynsmyndighet både för jordbruket och djursjukvården i landet.

Vi hör ofta i debatten från både politiker och representanter för LRF hur bra vår djurskyddslagstiftning är, bäst i världen hörs inte så sällan. Men en lagstiftning blir aldrig bättre en sin efterlevnad och det vet vi från flera områden i samhället att efter-

på vanvårdade djur. Hennes svar var tyvärr tämligen intetsägande, jag är i varje långt ifrån nöjd med det. Skillnaden är att denna gång är det inte bara medierna i Västsverige som uppmärksammat den urdåliga djurskyddstillsyn vi har i Sverige utan även riksnyheterarna genom Aktuellt den 31 januari och detta givetvis med anledning av att tillsynen är lika undermålig i hela landet.

Svenska staten (skattebetalarna) bekostar, genom tillsynsmyndigheten Jordbruksverket, distriktsveterinärorganisationen, DVO, med drygt

levnaden står i direkt proportion till den tillsyn som utövas. Detta måste innebära, efter vad som hänt de senaste åren, att vi näst intill saknar tillsyn på djurskyddsområdet. Glöm heller inte bort att det yttersta ansvaret för djurskyddet i landet har Jordbruksverket, som samtidigt driver kanske världens största kommersiella djursjukvårdande organisation baserad på skattemedel.

Att LRF vill ha subventionerad djursjukvård för sina medlemmar ute på landet kan man kanske förstå, vem vill inte ha bidrag, men frågan är om

det är förenligt med EU:s regelverk. Inget annat land inom EU har skatte-subventionerad djursjukvård.

Hur länge skall skattebetalarna subventionera smådjurs- och sporthästsjukvård när tillsynen av djurskyddet lyser med sin frånvaro? Låt djursjukvården bedrivas på konkurrensutsatt privat basis och låt våra skattepengar gå till en djurskyddstillsyn värd namnet!

Hur länge skall en moderatledd regering tillåta bidrag till en verksamhet som sannolikt inte är tillåtet enligt EU? Ni har haft som ledstjärna i ert arbete vid regeringsmakten att ställa om Sverige från ett bidragssamhälle till ett samhälle som gynnar den arbetande delen av befolkningen. Varför gäller inte det djursjukvården? Varför kan inte sporthäst- och smådjursjukvården få verka på en fri och obunden marknad på samma sätt som den övriga marknaden fungerar, i stället för att konkurreras sönder med skattepengar av ett statligt verk, enbart för att stödja svenskt lantbruk på ett tvivelaktigt sätt. Hur länge skall skattemedel gå till illojal statlig konkurrens på bekostnad av ett djurskydd som inte kan leva upp till lagstiftningen och som vi skulle kunna vara stolta över. Som det ser ut nu finns det inga vinnare, alla, och jag menar alla, förlorar på en dålig djurskyddstillsyn. Den massmediala uppmärksamheten gynnar inte svenskt lantbruk och alla vi som är förknippade med den.

Nu hoppas jag att du avsätter åtminstone tio minuter av din tid, som jag förstår är dyrbar, och sätter dig ner och funderar igenom vad jag framfört. Jag vill inte ha något standard svar, som jag fått så många från de flesta andra i maktens korridorer och som lätt kan härledas till Jordbruksverket och deras inställning. Den är nämligen mer än välbekant för oss. På samma sätt som jag har mycket noggrant tänkt igenom situationen och argumenten, vill jag att du skall reflektera och tänka efter på vad jag har framfört och svara på ett sätt som jag förväntar mig av en ansvarsfull människa som en statsminister.

Jag vill ha din åsikt!

Med vänliga hälsningar
Lars-Håkan Håkansson

Svar från statsministern.

Hej Lars-Håkan,

Tack för ditt brev till statsminister Fredrik Reinfeldt. Jag vill meddela att statsministerns kansli har mottagit ditt brev och att det finns tillgängligt för statsministern. Jag är medveten om att du vill ha ett personligt svar från statsministern. På grund av den stora mängden brev vi får in har detta dock inte varit möjligt.

Det är värdefullt att få ta del av dina åsikter.

Med vänliga hälsningar

Jon Millar

Statsministerns kansli

"Vi tar hand om i princip alla husdjur"

Det finns inte två dagar som är lika på veterinärstationen i Gamleby. Varje dag fylls väntrummet med nya, smått nervösa djurägare som är där med sina ögonstenar.

Anledningen kan vara allt från rutinemässig vaccination, klippning av klor, rengöring av tänder till kastning och andra operativa ingrepp.

Det kan också vara det allra sista besöket...

Vi fick följa med ett par patienter en helt vanlig och odramatisk förmiddag. Integriteten är stor och bara efter tillstånd från husse eller matte fick vi närvara vid behandlingarna. Först kom Mari Tovebrink från Blackstad med sin katt Gullis.

- Det är en helt vanlig bondkatt, eller nästan helt vanlig - hon har ovanligt tjock päls för att vara bondkatt. Det är på grund av pälsen vi är här.

Gullis har tjocka tovor som inte går

att reda ut.

För att Gullis ska gå med på att få tovor bortklippa så måste hon få en lugnande spruta av Anina Riikonen. Den fungerar som en knock-out-drink och sedan kan assistenten Malin Winell obehindrat raka bort tovor. Efter en timme kan matte hämta Gullis igen.

Ren och snabb rutin är det när Cockerspanieln Pinko får en rabiesvaccination för att kunna få EU-pass för resor ut och framför allt in över Sveriges gräns. Vaccinationen är över på någon minut.

Längre tid tar det för Agneta Haglinds 14-åriga Shih Tzu Schiba som behöver rengöra tänderna och få en ofarlig tumör borttagen.

- Schiba har haft problem med njurarna tidigare så vi har inte kunnat söva henne, berättar Anina Riikonen. Därför har hon ätit speciellt foder en tid och nu är värdena så bra att vi kan göra ingreppen. Vi tar han om i princip alla husdjur.

Schiba sövs av Annelie Pettersson, som är legitimerad djursjukskötare och narkosköterska. Andningsvägarna säkras med en slang i halsen

och så börjar Annelie Pettersson rengöra tänderna med ultraljud. Det är bakteriebeläggningar som försvinner och Schibas tänder blir vita som på en reklamfilm.

Så återstår tumören som sitter i tandköttet på överkäken. Den bränner Anina Riikonen bort med ett verktyg som ser ut som en lödkolv. Tumören avlägsnas och det rinner inte en droppe blod.

Sedan följer tio, 15 patienter med skiftande utseende, storlek och krämpor till under dagen. Det finns

Veterinärer i Sverige

Utges av föreningen
Veterinärer i Sverige, en
fackligt och politiskt
obunden organisation för
veterinärer.

Ansvarig utgivare:
ViS

Org.nr 802412-7576
ViS - Ordföranden
c/o leg. vet. Lars-Håkan
Håkansson
Bangårdsgatan 8, 523 37
ULRICEHAMN
Bankgiro: 5591-4436
Postgiro: 39 17 34 - 1

inte två dagar som är lika på veterinärstationen i Gamleby. Hundar och katter är de allra vanligaste patienterna. Men ibland kommer det ovanliga gäster.

- Jag behandlade en råtta häromdagen, säger veterinären Turid Reinert. Den hade en böld på kinden. Råttan fick lugnande och så tömde och rensade jag bölden, så nu mår den bra igen. Men ormar brukar vi hänvisa till specialister.

Hans Brandin

Veterinärstationen satsar offensivt

Veterinärstationen i Gamleby satsar offensivt. Ombyggda och utökade lokaler kompletteras med kvällsöppet för att möta ett allt större tryck från smådjursägare.

Varje vardag kommer mellan tio och 30 katter, hundar eller andra husdjur till Gamleby veterinär-

station. Antalet patienter ökar för varje år som går. Det ställer nya krav på veterinärerna som måste ha mer svängrum och bjuda på ökad tillgänglighet.

- Den här ombyggnaden som just är färdig började vi planera för tre år sedan, berättar chefen för veterinärstationen, Lena Jakobsson. Antalet smådjur som kommer hit ökar hela tiden och vi var trångbodda.

Nu disponerar veterinärstationen hela fastigheten vid hamnen i Gamleby. Där finns plats för sex veterinärer och två assistenter. Tanken är att två veterinärer ska ta emot smådjur varje vardag. Men det räcker inte.

- Sedan lång tid tillbaka har kunderna önskat kvällsöppet och nu

blir det varje tisdag direkt efter påsk, säger Lena Jakobsson. För många är det praktiskt omöjligt att ta ledigt mitt på dagen för att vaccinera sitt husdjur.

Den nya veterinärstationen ger bättre plats åt väntande djurägare, där finns en reception och en stor avdelning för foderförsäljning som även innehåller foder för fullt friska djur. Där finns fem behandlingsrum, ett helt nytt operationsrum, laboratorium, personalrum med kontorsplatser för var och en, jourrum samt en hästavdelning.

- Nu har vi möjlighet att hålla kvar djur över dagen, djur som behöver dropp eller som behöver tid att kvickna till efter en operation.

- Vi börjar likna en smådjursklinik nu, tycker Lena Jakobsson. Inte bara på grund av de nya lokalerna och öppettiderna utan framför allt för vår duktiga personal. Här finns personer som arbetat på djursjukhusen i Valla, Piteå, Eskilstuna och Läckeby.

Förutom smådjursmottagningen så reser veterinärerna från Gamleby runt i hela Västerviks kommun och sköter sjukvård och förebyggande hälsovård för kor, tjurar, hästar och grisar ute på lantbruken och hästgårdarna.

Hans Brandin

En härlig vår och försommar tillönskas alla läsare!

ViS:s styrelse. Adresser och e-post.

Ordförande: Lars-Håkan Håkansson, Bangårdsgatan 8, 523 37 ULRICEHAMN, lhs.vetab@telia.com

Vice ordf: Per Josefsson, Norragård Vesslar, 280 64 GLIMÅKRA, pellevet@vesslar.nu

Sekreterare: Agneta Johnsson, Flackarps Skolväg 11, 245 61 FLACKARP, 046-127239(F), flackarp@dataphone.se

Kassör: Mikael Fälth, Nygatan 21, 341 35 LJUNGBY, 070 515 09 44 (A), 0372-14800 (F), mikael.falth@veterinarfalth.se

Ledamot: Örjan Ljungvall, Box 1030, 740 21 JÄRLÅSA, 070-922 99 05 (A), ljungvall@telia.com